

[Svend Auken]

spørgsmål med hensyn til, hvad der konkret skal ske på disse felter.

Gammelgaard (KF):

Her i anden omgang vil jeg udelukkende udtale mig om HT-konflikten. Noget af det mest tragiske ved denne konflikt og dens behandling er, at de, som med loven i hånd kunne påvise, at de havde handlet lovligt, blev fyret. Til gengæld opmuntrede man dem af de ansatte, der kun forlod deres arbejde for at deltage i afspærringer, som havde det ene formål at hindre andre i at køre. Det kan da ikke befordre roen på arbejdsmarkedet.

Konfliktens udspring, årsag – og ikke, som hr. Svend Auken tidligere i dag har sagt det, konsekvens – var tvangsbidragene til socialdemokratiet. De udbetales af foreninger, som nogle af de ansatte, f.eks. på visse private arbejdspladser, faktisk har været nødt til at melde sig ind i for at få arbejde; de udbetales med midler fra medlemmer, hvoraf et flertal ikke mener, der skal være tale om tvangsbidrag.

Der er mange, der kan gøre noget for, at disse urimeligheder ikke gentager sig. De kommunale arbejdsgivere kan undlade at opmuntre uromagerne ved at følge deres krav. Fagbevægelsen kan lade være med at udbetale tvangsbidrag til partier fra medlemmer, der ikke ønsker det. Folketinget kan vedtage regler, der gør det umuligt med en gentagelse.

Jeg kan ikke forstå, at socialdemokratiet ikke vil være med til en lovgivning, der forbyder organisationer at udbetale penge til politisk virksomhed, når disse penge stammer fra medlemmer; der tilkendegiver, at de er imod denne politiske virksomhed. Et flertal i fagbevægelsen har den opfattelse, at reglerne skal ændres, hvorfor vil man så ikke være med?

Ivar Hansen (V):

Hr. Svend Auken havde jo valgt et tema i sit første indlæg i formiddags med overskriften »Et Overdanmark og et Underdanmark«. Det var tilsyneladende den socialdemokratiske ordfører meget om at gøre at få beskrevet – gerne i en lidt populær form – at det, regeringens politik fører til, er større sociale spændinger, større ulighed i det danske samfund næsten på enhver måde.

Jeg synes, det er uforståeligt, hvis det er det hovedbudskab, socialdemokratiet mener at skulle bruge tid på at få søsat og plantet i den offentlige meningsdannelse. Men heldigvis har vi jo en fri presse her i Danmark, og heldigvis er det da sådan, at vi lever i et oplyst land, hvor ikke engang hr. Svend Auken kan skjule det, som efterhånden enhver kan se, nemlig at det næsten i enhver retning på det økonomiske og beskæftigelsesmæssige område nu går i den rigtige retning.

Men da jeg hørte hr. Svend Aukens tale med udtrykket »et Overdanmark og et Underdanmark«, kunne jeg ikke lade være med at drage en parallel til det, vi har oplevet de sidste 14 dage med hensyn til HT-konflikten. Der oplevede vi i hvert fald et Overdanmark, så det klodser. Der oplevede vi en gruppe, der gjorde sig til – er det ikke situationens generalstab, det hedder – og tilsyneladende med socialdemokratiets velsignelse førte sig frem uden hensyn til lov og ret og uden hensyn til den lovgivning, der er vedtaget i folkettinget.

Jeg tror, det var hr. Gert Petersen, der tidligere i dag talte om de 98 pct., der stod bag denne konflikt, og at der kun var 1 pct. imod. Det gjorde hr. Gert Petersen meget ud af at omtale. Jeg lagde også mærke til, at hr. Gert Petersen ikke med et ord nævnte den befolkning i hovedstadsområdet, som blev efterladt i store vanskeligheder med hensyn til den daglige transport. Det nævnte hr. Gert Petersen ikke, men det spiller tilsyneladende ingen rolle.

Jeg synes, hr. Svend Auken skulle tænke på sine egne bemærkninger om et Overdanmark i relation til det, vi har oplevet med hensyn til HT-konflikten.

Dengang den tidligere finansminister, hr. Heinesen, første gang talte om den økonomiske afgrund, tror jeg nok, at det statslige underskud var på mellem 20 og 30 mia kr., og det var i 1979-80. Nu er vi heldigvis tilbage til balancetilstande i dansk økonomi, og det synes jeg der er grund til at vi alle sammen kan glæde os over.

Men det kan ikke være fremmed for hr. Svend Auken og for socialdemokratiet, at vi, hvis vi havde fortsat ad den linje og med den kurs, som socialdemokratiet efterlod sig i 1982, formentlig allerede i dag eller i hvert fald meget hurtigt havde været i den situation, at vi havde haft sociale nødstilstande her